Nr. 31.

FREDERYK AUGUST

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż Sąd nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następuiący: —

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu, dnia piętnastego Marca, Tysiąc ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY

XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

W Sprawie Tomasza Pawlaczyka, Michała Koszyczaka, Pawła i Woyciecha Szubiaków Włościan ze wsi Strzałkowa w powiecie Mławskim Departamencie Płockim leżącéy, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Grochólskiego, odwołuiących się przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego w dniu dziewiętnastym Lutego tysiąc ośmset dziesiątego roku między urzędem oskarżyciela publicznego, a skazanemi zapadłemu, przez który

pierwszy, to iest Tomasz Pawlaczyk, za *podeyrzenie zaboystwa* na osobie Antoniego Maiewskiego włościanina w czasie zwady, i bitwy włościan wsi Strzałkowa i wsi Dunaiu popełnionego, iako

główny sprawca na lat dziesięć, inni zaś to iest Michał Koszyczak, Paweł i Woyciech Szubiaki, iako spólnicy, na lat cztery do domu kary i poprawy, oraz na zapłacenie kosztów, pierwszy w iednéy, czwartéy, drudzy trzech w dwóch czwartych częściach skazani zostali,

Maiąc sobie uczyniony wniosek przez rekursuiących:

iż wyrok dopiero wspomniony zapadł przeciw wyraźnemu prawu; — §. bowiem 171. prawa Kryminalnego zeszłego rządu, przez Sąd wyrokuiący przywiedziony, nie może bydź w żaden sposob do niniéyszego przypadku stosowanym, gdy ten §. ściąga się iedynie do zbrodni przeciwko wewnętrznéy spokoyności, i bespieczeństwu kraiu wymierzonych, a prawo odróżnia wyraźnie występki prywatne, o iakich mowa bydź może wprzypadkowéy zwadzie i bitwie włościan, od występków przeciw publicznemu bespieczeństwu. Nadto że rekursuiący a w szczególności Tomasz Pawlaczyk, nie mógł bydź za sprawcę, inni zaś za wspolników uważani, gdy do takowego ocenienia występku Sąd wyrokuiący żadnym przekonywaiącym dowodem nie był upoważniony, i z wyznań swiadków téy nawet niema pewności, kto Maiewskiego uderzył; — ze w obecnym zdarzeniu, to iest w przypadkowym zabóystwie, żadną rozwagą i namysłem niepoprzedzonym, ale raczéy nastąpionym w obronie własnego bespieczeństwa; wyraźne przepisy §§. 36. i 37. prawa Kryminalnego zeszłego rządu, uwolnienie obwinionym ziednać były powinny;

że zatem wyrok zaskarżony iako prawu przeciwny, na mocy Art: 10. Organizacyi Kassacyinéy pod liczbą 1. skassowanym i sprawa do innego Sądu w celu powtórnego rozsądzenia odesłaną bydź winna —

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, domagaiącego się skassowania wyroku, iuż z powodu niedostatku udowodnienia przestępstwa, iuż z obrazy prawa;

Sąd Kassacyiny.

zważywszy zaskarżony wyrok i przytoczone w nim §§. prawa, nie mniéy powody rekursu;

gdy Sąd wyrokuiący nie miał przed sobą prawnego dowodu któryby przeświadczał, co do Tomasza Pawlaczyka iżby ten był sprawcą zdarzonego czynu, a co do Koszyczaka, i obudwuch Szubiaków, iżby ci byli prawdziwemi w znaczeniu prawnem, spólnikami, i w samym nawet wyroku czyn ten *podeyrzeniem* tylko popełnionego zabóystwa oznaczył; gdy wszelkie poprzedzaiące i towarzyszące okoliczności, odeymowały czynowi prawne znamiona zbrodni;

gdy Sąd uznaiąc Pawlaczyka sprawcą czynu na zasadzie §. 77. tyt. XX. Części 2. prawa powszechnego Pruskiego niewłaściwie zastosował ustawę; §. ten bowiem w związku z poprzedzaiącym 76. mówi o oznaczonéy radzie i naprowadzeniu do zbrodni,

gdy wyrokuiąc daléy na mocy §. 171. tegoż prawa, ustawę do zbrodni tylko publicznych wymierzoną, pomiiaiąc wyraźne prawa przepisy, do występków prywatnych stosował;

gdy przytoczony daléy §. 806. i następne nie mogły bydź użytemi ani do Pawlaczyka, bo czyn iego chociażby był dowiedzionym, nie nosi przecież znamion wyraźnie tamże oznaczonych, iako to *zamiaru nieprzyiaznego* — *zamiaru uszkodzenia*; ani też stosowanym bydź może do innych trzech towarzyszów iego, bo te §§. mówią tylko o samym sprawcy;

Rekurs skazanych Tomasza Pawlaczyka, Michała Koszyczaka, Pawła i Woyciecha Szubiaków niemniéy wnioski Królewskiego Prokuratora rozsądzaiąc;

Na mocy powyższego wywodu;

Wyrok Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego w dniu dziewiętnastym Lutego tysiąc ośmset dziesiątego roku zapadły, na początku z treści wymieniony Kassuie — i sprawą w celu powtórnego rozsądzenia do Sądu Sprawiedli-

wiedliwości Kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego odsyła — mocą ninieyszego wyroku.

(podpisano) ŁUBIENSKI Zast: Prezesa.

(L.S.)

Wydrukować
FELIX ŁUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości.

L. Osiński Pisarz.

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.

Nr. 32.

FREDERYK AUGUST

z Bożéy Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał następuiący wyrok:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu dnia dwudziestego drugiego Marca, tysiąc ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY.

XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

W sprawie między Józefem Beniaminem Adalbergiem Negocyantem w Warszawie przy Ulicy Leszno pod liczbą 660. mie-

szkaiącym, czyniącym rekurs przeciw wyrokowi Sądu Appellacyinego wydziału pierwszego w dniu dwudziestym Kwietnia tysiąc ośmset dziesiątego roku zapadłemu, przez Mecenasa Kiedrzyńskiego z iednéy, a Sukcessorami niegdy Klemensa Berneaux, to iest: wdową Ludwiką z domu Lagrange Matką, Julianną Córką, Augustynem Alexandrem, i Henrykiem Synami Berneaux w Assystencyi opiekunów, przez Mecenasa Bogusławskiego z drugiéy strony;

Maiąc sobie przez stronę rekursuiącą uczyniony wniosek; iż wyżéy wspomniony wyrok co do punktu którym zapłacenie dziesięć procentowéy wypłaty od Summy trzech tysięcy Czerwonych Złotych po pięć od sta, w pieniędzach brzmiących kurs w kraiu maiących, od rekursuiącego teraźniéyszym pozwanym iest przysądzone, podlega Kassacyi z powodu w Artykule 10. pod liczbą 3. Organizacyi Kassacyinéy wyrażonego:

iż Sąd władzę swoią nad legalny obręb rozciągnął, stanowiąc względem rzeczy nieżądanych:

co następuiącym wywodem okazać usiłuie.

1. że Sukcessorowie Berneaux tego nie żądali ani zgodnie z prawem żądać mogli, —
2. że lubo przyznanie nadgrody dziesięć procentowéy nie iest prawném nie zaskarża go iednak, lecz tylko rekursuie przeciw dodatkowi: *w brzmiących pieniądzach kurs w kraiu maiących z procentem pięć od sta*, o czém w całém sporze z rekonesansów dworu Austryackiego pochodzących żadnéy wzmianki nie było. —
3. popiera to wyrokami pierwszéy Instancyi i Appellacyinym, iako też wnioskami stron ubudwóch w Sądach czynionemi, i domaga się zkassowania zaskarżonego wyroku;

Strona pozwana odpieraiąc ten wniosek dowodzić usiłuie, iuż pozwem do Trybunału pierwszéy Instancyi wydanym, iuż wywodami w Sądach składanemi, iż Sąd niewyrokował nad żądanie strony, twierdzi że w poparciu wywodu swego Appellacyinego nowy wniosek co do prowizyi i innych pretensyi czyniła, do czego ią Art: 464. Kodexu postępowania upoważniał, a gdyby to nawet wątpliwości podpadać mogło, odwołuie się do §§. 237. 258. 248.

części I. tytułu 5. prawa powszechnego Pruskiego, tudzież do §. 58. części I. tyt: 23. Ordynacyi Sądowéy Pruskiéy — według których Sąd mógł taką wypłatę przysądzić: a lubo prawo teraźnieysze ścieśnia władzę Sędziego w nieprzyznawaniu tego czego strona nie żąda, lecz prawo Pruskie które w ninieyszéy sprawie co do samego przedmiotu służyło, ścieśnienie to rozwiązuie —

Na co odpowiadaiąc powtórnie rekursuiący, gdy pozwani dowieść niezdołaią iżby wnosili do Sądów o zapłacenie dziesięć procentowéy nadgrody w brzmiących kurs w kraju maiących pieniędzach, lub o zapłacenie prowizyi po pięć od sta od téyże nadgrody, gdy co do tego punktu prawa przytoczone zeszłego Rządu stosowanemi bydź nie mogą, żąda skassowania zaskarżonego wyroku;

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora. —

Sąd Kassacyiny

zważywszy wzaiemnie podania i odpowiedzi stron, niemniéy zaskarżony wyrok, i prawa do których się strony odwołuią, gdy w przychodzących pod rozsądzenie kwestyach okazuie się:

że ze strony Sukcessorów Berneaux w Aktach do Kassacyi złożonych, nie masz żadnéy wzmianki o żądaniu zapłaty w brzęczących kurs w kraiu maiących pieniędzach, i sama to strona przeciwna przyznaie szukaiąc poparcia takowéy decyzyi w prawach zeszłego rządu. —

gdy według osnowy Art: 464. Kodexu postępowania przez stronę pozwaną przywiedzionego, nowy tego rodzaiu wniosek chociażby był czynionym w Appellacyi, należałby do rzędu tych, których prawo czynić nie dozwala; gdy stosownie do Artykułu 10. pod liczbą 3. Organizacyi Kassacyinéy, w związku z Artykułem 480. Kodexu postępowania, nie był Sędzia upoważniony przysądzać tego czego strona nie żądała; a prawa rządu zeszłego przez pozwanych przywiedzione do ninieyszego stanu sprawy użytemi bydź nie mogły;

Rekurs Jozefa Benjamina Adalberga przeciw Sukcessorom niegdy Klemensa Bernaux rozsądzaiac, —

Wyrok Sądu Appellacyinego wydziału pierwszego w dniu dwunastym Kwietnia tysiąc ośmset dziesiątego roku zapadły, iedynie tylko co do iednego punktu nakazu opłaty w brzęczących kurs w kraiu maiących pieniędzach z prowizyą, z powodu iż Sąd wyrokuiący władzę swoię nad legalny obręb rozciągnął stanowiąc względem rzeczy nie żądanych, kassuie; i sprawę co do tegoż punktu w celu powtórnego rozsądzenia wydziałowi czwartemu tegoż Sądu Appellacyinego odsyła; summę Złotych Polskich sto dwa groszy piętnaście w papierze stemplowanym od wpisu złożoną utwierdza, takąż summę równie w papierze stęplowanym od ninieyszego wyroku przez pozwanych opłaconą mieć chce, niemniéy stosownie do Artykułu 58. Organizacyi Kassacyinéy tychże na powrocenie kosztów ninieyszego processu stronie powodowéy skazuie — mocą ninieyszego wyroku —

(podpisano) STA: POTOCKI, Prezes.
(L. S.)

Osiński Pisarz.

Wydrukować
FELIX ŁUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.